

Φλαγγινιανὸν ὀνομασθῆν, διὰ διατάγματος τῆς Ἑνετικῆς Γερουσίας (6 Σεπτεμβ. 1664), καὶ εἰς ἔνδεκα ὥρισθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποτρόφων (1).

« Τὸ ὄνομα τοῦ Φλαγγίνη, λέγει ὁ Παπαδόπουλος, διέτρεχεν εὐλο-
» γούμενον καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολήν » (2).

Ἄγνωστον ἡμῖν ἐάν ὁ Φλαγγίνης κατέλιπε συγγράμματα ἐκδα-
θέντα ἢ ἀνέκδοτα.

Εὐγένιος Γιαννούλης ὁ Αἰτωλός (3).

Ἐγεννήθη περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 15. αἰῶνος εἰς Μέγα Δένδρον τοῦ Ἀποκόρου, καὶ ἐκπαιδευθεὶς κατὰ πρῶτον ἐν τῷ σχολεῖῳ τῆς Βαρνακόβης ὑπὸ Νικόδημον τὸν Καθάσιλαν μετέβη ὕστερον, πρὸς τελειότεραν κατάρτισιν, εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐφοίτησε παρὰ Θεοφίλῳ τῷ Κορυδαλλεῖ καὶ Μελετίῳ τῷ Συρίῳ. Ἐκ Βυζαντίου ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας ἠκροάσθη καὶ ἐνταῦθα τοῦ φιλοσόφου Ἀθηναίου, καὶ εἶτα ἦλθεν εἰς Καρπενήσιον προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς κοινότητος ὡς προϊστάμενος τοῦ ἰδρυθέντος σχολείου (4).

Μετὰ πολυετῆ γόνιμον διδασκαλίαν ὁ ἱερομόναχος Εὐγένιος, μὴ ἀρεσκόμενος εἰς τὴν κοσμικὴν τύρβην, ἦλθεν εἰς τὰ ἐρυμνά καὶ δυσήλια τῶν Ἀγραφῶν ὄρη καὶ ἐνταῦθα ἐξελέξατο τὸ ἐρημητήριόν του. Οἱ κάτοικοι τῆς κωμοπόλεως Βρανιανῶν μετὰ μεγάλης χαρᾶς μαθόντες τὴν ἔλευσιν αὐτοῦ θρυλλουμένου ἐπὶ παιδείᾳ καὶ ἀγνότητι ἡθῶν, φιλοδόμησαν χάριν αὐτοῦ τὸ ἐν τῇ θέσει Γούβα μοναστήριον τῆς ἀγίας Παρασκευῆς. Ἐνταῦθα ὁ φιλήρημος μοναχὸς παρέμεινε μέχρι τέλους τοῦ βίου μελετῶν, συγγράφων, καὶ δι' ἐπιστολῶν νοουθετῶν τοὺς πῆριξ ἐπισκόπους, ἱερεῖς, μοναχοὺς, καὶ κοσμικοὺς, διδάσκων ἅμα καὶ τινας ἐκλεκτοὺς μαθητάς.

Ἴνα καταδειχθῇ ὁ χαρακτῆρ τοῦ ἀνδρὸς παρατιθέμεθα ἐκ τῶν ἀνεκδότων αὐτοῦ ἐπιστολῶν τὰ ἐξῆς ἀποσπάσματα:

Νουθετῶν κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1662 τὸν ἐπίσκοπον Δημητριάδος ἀναφωνεῖ:

(1) Ὁ Κύπριος Βερνάρδος Ἄκρης προσέθετο ὕστερον τὴν ἰδίαν δαπάνην συντήρησιν ἐτέρων δύο. (Veludo, Colonia Graeca in Venezia).

(2) Historia Gymnasii Patavini. — Ὁ Βλαντῆς ἐξεφώνησε λόγον περὶ Φλαγγίνη μὴ ἐκδεδομένον.

(3) Εἶνε γνωστότερος ὑπὸ τὸ δεύτερον ἐπώνυμον· εἰς δὲ τὰς ἐπιστολάς του ὑπογράφεται ἄλλοτε μὲν Εὐγένιος Ἰωαννουλίος, ἄλλοτε δὲ Εὐγένιος ὁ ἐξ Αἰτωλίας.

(4) Ἐξ ἐπιγραφῆς τοῦ ἐν Καρπενήσιῳ ναοῦ τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου δηλοῦνται ὅτι ἐν ἔτει 1642 διέτριβεν ὁ Εὐγένιος ἐνταῦθα.